

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes, De Vita Et Passione D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

XX. De fletu Christi super Hierusalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59846)

DE FLFT V
CHRISTI SVPER
HIEROSOLYMAE
EVERSIONE.

MEDITATIO XX.

EVANGELIVM.

VT appropinquavit IESVS Luc. 19.
Hierosolymis, videns ciuitatem
fleuit super illam, dicens.
Quia si cognouisses & tu, & quidem
in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc
autem abscondita sunt ab oculis tuis.
Quia venient dies in te, & circum-
dabunt te inimici tui vallo, & cir-
cumdabunt te, & coangustabunt te
vndiq; & ad terram prosternent te,
& filios tuos qui in te sunt, & non re-
linquent in te lapidem super lapidē,
eo quod non cognoueris tempus vi-
sitationis tuæ.

Hierosolyma à Rege Nabuchodonosor capta Ieremias Propheta multis gemitibus & suspirijs deploravit vastationem, dicens: Quomodo soluta ciuitas plena populo, facta est vidua Domina gentium principum & vinciarum facta est sub tributis.

PROPHETIAE.

Hier. 14. 1. **D**educant oculi mei lachrymas meas noctem & diem, & non taceam in contritione magna contrita est virginitas populi mei plaga pessima vehementer.

Esa. 1. 2. Cognouit bos possessorem suum & praesepe Domini sui, Israel autem non cognouit, & populus meus non intellexit paulò post subiūxit pœnam illi ob peccatum inflictam. Terra vestra & ciuitates vestre succensa igni, & vestram coram vobis alieni deuorant, & solacium sicut in vastitate hostili. Et inquietur filia Sion, vt umbraculum in tugurio, & sicut tugurium in cucumerario, & vritas que vastatur.

Hier. 8. 3. Miluus in caelo cognouit tempus suum & hirundo & ciconia custodierunt

pus aduentus sui populus autem meus non cognouit iudicium Domini.

4. Venient in triremibus de Italia, super Num. 24
perabunt Assyrios, vastabunt Hebræos, & ad
extremum etiam ipsi peribunt.

5. Et ciuitatem sanctuarium dissipabit po- Dan. 9.
pulus cum duce venuro, & finis eius vasti-
tas, & post finem belli statuta desolatio.

6. Venient super te omnes maledictiones
iste, quia nō audisti vocē Domini Dei tui, nec
seruasti mandata eius. Adducet Dominus su-
per te gentem de longinquo, & de extremis
terrae finibus in similitudinem aquila vo-
antis cum impetu, quae non deferat seni, nec mi-
sereatur paruuli: donec te disperdat & conte-
rat in cunctis vrribus tuis, & destruatur mu-
ri tui firmi atque sublimes, in quibus habebas
fiduciam, obsidebaris intra portas tuas, & co-
medes carnes filiorum tuorum, & filiarum
tuarum in angustia & vastitate, quia oppri-
met te hostis tuus.

CONSIDERATIONES.

IMMINENTE iam tempore diui- Punct. 1.
nae voluntate ab aeterno praefixo, quo
vnigenitus filius DEI per passionem
suam & mortem redempturus erat ge-
nus humanū; benignissimus IESVS, si-
cut in omnibus actionibus suis semper
immensa caritatis erga nos, & profun-
dae humilitatis manifesta argumenta

dedit, sic nunc, cum iter haberet versus locum passioni suae destinatum, initium illius operis fecit exemplo humilitatis, insidendo vili & abiectae aedificatio, ingressumque faciendo in illam civitatem, in qua paulo post supplicio crucis erat multandus. Deinde caritatis, nam ut appropinquavit Hierosolymis, mox atque vidit civitatem, commiseratione motus, multas effudit lachrymas caecitatem eius, ruinam & excidium paulo post ob peccata eorum consecuturum, deplorans. Vbi considera, inter amoris condiciones hanc esse praecipuam, ut, sicut qui amat potius est in re amata, quam in seipso, sic etiam amplius laetetur de rei amatae bono, & contristetur de malo, quam laetetur aut doleat, de bono vel malo suo. Iam quis credat, hunc dulcem amatorem, tanto amplius gauisum fuisse de bono nostro, & doluisse de malo, quanto longius amor eius erga nos, & magnitudine & perfectione infinite excessit amorem omnium creaturarum? Ex scriptura liquet CHRISTVM Dominum nostrum quater lachrymasse in hac vita. Primum quidem in sua natiuitate, sicut in persona eius dixit Salomon his verbis. *Primum vultu simile omnibus emisit plorans.* Et Ecclesia canit.

Sap: 7:

canit
pia. Se
cu L
excit
sup
mam
ne vi
Apo
chry
in m
ma
mife
mife
rent
le qu
luit
mni
ma
ste E
que
dem
ius p
do &
mor
bat
nob
Deu
gen
dm
ligi

VITA

canit: *vagit infans inter arcta conditus prae-*
sepia. Secundo lacrymatus est, apud sepul-
 crum Lazari, cum vellet eum à mortuis
 excitare. Tertio, est in hoc Euangelio,
 super ingratam & miseram Hierosoly-
 mam. Prostramo lacrymatus est, in fi-
 ne vitae, quando in ligno crucis, teste
 Apostolo, cum clamore valido & la-
 chrymis spiritum suum commendavit
 in manus caelestis Patris. Primae lacry-
 mae CHRISTI fuerunt lacrymae
 misericordiae, quibus defleuit humanas
 miseras & poenas, quas primorum pa-
 rentum culpa incurreramus, quibus il-
 le quoque se propter nos subijcere vo-
 luit, ut nos liberaret ab aeternis aëru-
 minis & poenis. Secundae fuerunt lacry-
 mae amoris: valde enim Dominus te-
 ste Euangelista, amabat Lazarum eius-
 que sorores: etsi amor Lazaro ab eo
 demonstratus, non tam illi, quam in e-
 ius persona homini peccatori in fæti-
 do & mortuo Lazaro præfigurato, de-
 monstratus est. Hunc enim verè dilige-
 bat IESVS, & propter hunc flebat & ve-
 nobis peccatoribus, si benignissimus
 Deus nos non dilexisset, sicut dixit vn-
 genitus eius filius. *Sic Deus dilexit mun-*
dum, ut filium suum unigenitum daret. Di-
ligit ergo Deus peccatores, licet oderit
 canit.

Ioan. 11.

Heb. 5.

Gen. 3.

Ioan. 11.

Ioan. 3.

Z 7 pec-

peccatum. Diligit tanquā creaturas suas, quarum causa de cælo descendit, triginta tribus annis laboravit, famem & sitim passus est, lacrymavit, & tandem se etiam in mortem obtulit, ad excitandos nos à morte peccati ad vitam gratiæ. Tertiæ lachrymæ, ut in hoc Euan-

Exod. 19.

1. Pet. 2.

gelio, fuerunt inflammati cuiusdam desiderij procurandæ salutis populi, quem in specialem hæreditatem suam elegerat, & infinitis beneficijs, super omnes totius mundi nationes eam exaltans affecerat. Itaque vehementer optabat, ut ciuitas illa tot beneficijs ornata, se agnosceret & profiteretur, verum Deum, Dominum naturalem, & sponsum legitimum, qui præmissis tot & tam pretiosis muneribus nunc in propria persona ad eam visitandam adueniebat, ut è terrena faceret caelestem, & sempiterna salute & iucunditate, ut

Baruc. 4.

cõpleret. Sed heu dulcis IESU, quãtam habes plorandi, & dolendi occasionem: nam non solum non ab ingrata hac ciuitate agnosceris, vel recipieris, sed contemneris etiam, iniurijs afficeris, & cum summa contumelia portis urbis exturbaberis, & infamis latronis instar crudeliter in crucem ageris. Po-

lit-

Heb. 12.

creaturas su-
desceudit, tri-
uit, famem &
& tandem
lit, ad excita-
vitam gra-
hoc Euan-
cuiusdam
utis populi,
tatem suam
suis, super o-
nes eam ex-
hementer o-
beneficij ot-
fiteretur, ve-
turalem, &
remissis tot
s nūc in pro-
dam adue-
et caelestem,
nditate, vt
etiam, eam
SV, quātam
ndi occasio-
n ab ingrara
reciperis,
urijs afficie-
nclia portis
nis latronis
geris. Po-
stic-

hremæ demū lacrymę, fuerūt afflictio-
nis & pœnæ, licet enim illo tēporis pū-
to redemptor noster circumdatus ef-
set dolotib⁹ mortis, & aquæ tribulatio-
nū sanctissimā animā eius penetrassēt:
nihilominus, quasi id totū parū fuisset
superabundanti eius caritati, & ardēti
desiderio patiendi maiora tormēta pro
nobis, voluit tantis suis cruciatibus
quoq; adiungere lacrymarū amaritu-
dinē, ad placandā amplius iram Patris,
& satisfactionis vim magis augendam.

2. CVM benedictus IESVS humili
insidens asellæ iam in itinere esset ver-
sus Hierusalē, mox atq; rumor de eius
aduentu percrebuit, ingens multitudo
populi illi obuiā occurrit, ad eū hono-
rādum, & lætis vocibus consalutandū
tanquam Regem & Messīā, eumq; ma-
gno applausu & gratulatione in vibē
sunt comitati. Verū humilis Iesus ne-
gligēs has laudes, tantumq; honorē si-
bi exhibitū, cū locus esset gaudendi, in-
cepit lacrymari. Vnde perspicitur, quā-
to amore ingrata illā ciuitatē sit prose-
cutus. Nā cū illi in tanto suo honore &
triūpho, atq; adeo in medio latitię, in-
mentē veniret calamitas vrbis & ruina
ex ipsorum cęcitate consecutura, tanta
permotus est commiseratione, vt con-
tinere

tinere lachrymas non potuerit, Vbi
 sidera immensam eius charitatem: sui
 enim oblitus, non suam mortem post
 septem dies perferendam, sed vastitatem
 inimicæ ciuitatis post multos annos e-
 uenturam deplorat. Et quamuis ciuitas
 Hierosolymitana semper fuerit etro-
 bellis, & paulo post, tantam immanita-
 tem esset erga illum demonstratur,
 vnde & merebatur tantam poenam, ni-
 hilominus ille vt benignissimus Patet
 angitur & dolet de eius excidio, ac pro
 illa vberimas lachrymas profundit.
 Quo loco vide, quousque propter nos
 infinita illa maiestas se demiserit; nam
 cum in statu diuinitatis versaretur o-
 mnis doloris expers, homo factus est,
 vt dolere de nostro interitu posset; vt
 dum oculis nostris cerneremus eum
 plorantem pro nobis, nullus locus am-
 bigendi relinqueretur, quin ille ma-
 gnoperè nos amasset. Vnde eadem de
 causa non contentus fuit multas et
 gratiosas oculis suis expressisse lachry-
 mas, sed etiam ex omnibus corporis
 membris voluit profundere lachrymas
 sanguinis, quando in horto Gethsema-
 ni guttis sanguineis in terram defluen-
 tibus sudauit. Quamuis verò Euange-
 listæ bis tantum expressam fecerint.

Luc. 22.

men-
tam
sapi-
illi
Don-
uerit
fleui
ipse
gent-
erat,
dein-
pere
iore
habu-
iudic-
per
mar-
aper-
bis:
nesq-
re a
mis
tia.
CH
fetu
erifi
latu
dere
dare
quæ
men-

uerit, Vbi co-
arritatem: sui
mortem post
sed vastitate
altos annos
amuis ciuitas
r fuerit et re-
in immanita-
monstratum,
a poenam, ni-
illimus Patet
cidio, ac pro-
s profum di-
propter nos
miseris, nam
verfaretur o-
no factus ell-
u posses: vt
remus eum
is locus am-
in ille ma-
le eadem de
multas ex
illie lachry-
is corporis
lachrymas
Gethsema-
m deslucen-
ro Euange-
m fecerint
mca-

mentionem lachrymarum Domini,
tamen ex eorum verbis colligi potest
sapius illum illachrymasse: cum enim
illi scribant tantum, quemadmodum
Dominus publicè coram populo fle-
uerit; signum est eum multo crebrius
fleuisse, cum esset solus: maxime cum
ipse alicubi pronunciet beatos qui lu-
gent: nec enim rationi consentaneum
erat, eum, qui primo cœpit facere, &
deinde docere, ab hoc misericordiæ o-
pere abstinere; cum ille in primis ma-
iorem lachrymandi & dolendi causam
habuerit, quam omnes homines simul
iuncti. Quare & verisimile est, illum
per omnem vitam plus fudisse lachry-
marum, quàm omnes sancti simul, quod
apertè insinuauit Apostolus illis ver-
bis: *In diebus carnis suæ, preces supplicatio-
nesque ad eum, qui possit illum saluum face-
re à morte, cum clamore valido & lachry-
mis offerens, exauditus est pro sua reueren-
tia.* Ex quibus verbis sequitur vitam
CHRISTI totam fuisse planctum &
fletum, quia fuit vnum perpetuum sa-
crificium Patri æterno pro nobis ob-
latum. Vnde Spiritus sanctus, vt osten-
deret quantum oculi Saluatoris abun-
darent lachrymis, alloquens sponsam,
quæ erat sacra eius humanitas, dixit,

Matt. 5.

Act. 1.

Heb. 5.

ocm.

Cant. 7.

oculi tui sicut piscina in Hesebon. Ut enim
 piscinæ, vel stagna semper emittunt
 quas foris, sic teneri oculi Domini
 berrimas fundebāt lacrymas. Heu qui
 credidisset diuinos illos clarissimos
 oculos, qui sua specie lætificant totā
 nitatē Dei, posse obscurari, & proferre
 dere lacrymas tanti mæroris? beatis-
 mumq; & foelicissimū Deū, qui in cæ-
 lis beatos spiritus suarū deliciarū totū
 te, infinitaq; pace & lætitia exsaturat
 potuisse cerni in terra contristari & la-
 crymantē? At mirū non est, eū qui pro
 nobis voluit potuitq; mori, etiā voluisse
 lacrymari: is enim amor, qui fecit
 ut ipse in cælis esset fons dulcissimus
 clarissimusq; pro electorum suorum con-
 solatione, idem fecit, ut hic in terra, ut
 collectas in eo omnes peccatorum no-
 strorum sordes, esset fons turbatus, &
 amaritudine plenus. O insensati Iudei
 si, quando hūc ipsum dominum vidistis
 iuxta sepulcrū Lazari plorantem, in
 collegistis, Lazarū illi valde carum
 esse dicentes, *Ecce quomodo amabat eum*
 sic nunc, dum videtis eum plorantē
 pro ciuitate vestram, merito celebra-
 dere debetis: *Ecce quomodo amabat eum*
 Quod si fecissetis, forte, maiori hono-
 re illum recepissetis, nec ita præcipites
 fuissetis

Psa. 35.

Ioh. 11.

bon. Vi enim
er emittunt
li Domini
mas. Heu qui
clarissimam
ficant tota
i, & profu
oris: beatis
u, qui in co
clitiaru tot
tia exarua
tristari & la
st, cu qui pro
ri, etia vol
or, qui fecit
dulcissimam
m suoru co
e in terra, ob
carorum no
urbarus, &
nlati Iude
num vidisti
ntem, in
e carum
amabat om
lorante lo
o concla
amabat om
tiori hono
pricipes
fuisse

lissetis in cōdemnando ad mortē eo,
qui tātoperē optabat amabatq; vitā ve
strā. O cor meū durissimis saxis durius,
scilicet nimis calidus sanguis vilis bestie, vim
habet, ut fertur, frangēdi adamantem,
quomodo hæ Christi lacrymæ tanto
igne amoris pro te effusæ non poterunt
tuam durtiē emollire, ut semel decer
nas peccato exturbato in te recipere tu
um misericordissimū redemptorē: Heu
anima mea, qui fieri potest, ut tuū pro
priū damnū, & tam manifestū tuæ per
ditionis periculum non permoueant
oculos tuos ad lacrymas? si potuerunt
mouere cor, & prouocare lacrymas o
culis Dei? O vtinam mihi gratia illa cō
tigisset illis temporibus præsto adesse
CHRISTO, haud dubiū, quin lingua
serpente per terram singulas lachry
mas delibassem, quæ ex diuinis illis o
culis ob peccata nostra excidebāt. O q̄
pretiosæ erant reliquiæ, quàm nobilis
thesaurus, quanti valoris margaritum,
nempe infiniti, ad redimendum non
vnum modo, sed mille mundos? Tunc
proculdubio cor meum scissum fuis
set, & oculorum meorum fontes pa
tesfacti fuisset, ad deplorādas tot noxas
meas, tantāq; ingratiudinē aduersus tā
benignū & amabilē dominū declaratā

3. VT appropinquavit IESVS
 ti Hierosolymorum, ea conspecta,
 chrymauit. Lapsa erat hæc circum
 Deo alias tot beneficijs affecta, sua
 quitia in tantam miseriam spirita
 vt instar hominis illius infelicis,
 latronibus erat spoliatus & ad mortem
 vulneratus, tanto maius suæ salutis
 scrimen adierit, quanto minus he
 lem suam egritudinem agnoscebat
 ius statum describit Propheta his
 bis. *A planta pedis vsque ad verticem
 ris non est in eo sanitas. Vulnus
 plaga tumens, non est circumligata, nec
 ra medicamine, neque fons oleo.* Ex
 ob magnitudinem scelerum non po
 terat curari remedio ceremoniarum
 sacrificiorum legalium; remedia
 quam, potius crudeli & sanguinaria
 quo aberat & compassionis ligatura
 oleum misericordiae: aduenit nunc
 misericors Samaritanus, hic medicus
 caelestis qui ea conspecta, motus
 miseratione illius appropinquat
 leo pretioso lachrymarum suarum
 lam curare possit. Sed heu, illa
 phrenetici hominis insultans
 qui venerat ad restituendam illi
 intendit illi necem, & respiciens
 ab eo oblatam, sibi ipsi interitum

Luc. 10.

Esa. 1.

C
 minat
 occun
 IESVS
 chrym
 eli in
 uatore
 rante
 vastita
 remia
 damn
 captiu
 ac ille
 cacita
 interit
 tyran
 hæ lac
 illis q
 summi
 nim R
 ex off
 præsti
 rusale
 perat
 iniuri
 rat. Re
 uid n
 Absal
 lore,
 lo mo
 plimi

minatur, eligens iniquitatibus suis
 decumbere. Quare merito benedictus
 IESVS, conspecta hac cæca ciuitate la-
 chrymatur misertus illius, & ruinæ i-
 mminentis. Vidisses autem hic Sal-
 uatorem longe alijs lachrymis deplo-
 rantem hanc urbem, quam olim eius
 vastitatem deplorauerit Propheta Hie-
 remias. Hic enim potius defleuit suum
 damnum temporale & simul populi
 captiuitatem à Rege Babylonis factam
 at ille potius deflet ingratitude[m] &
 cæcitate[m] suorum ciuium, mortem &
 interitum animarum ab infernali illo
 tyranno oppressarum. Fuerunt item
 hæ lachrymæ IESV acerbiores longe
 illis quas Rex Dauid in sepultura sui
 summi amici Abner profudit, hic e- *2.Reg. 5.*
 nim Rex motus erat ad hunc planctum
 ex officijs à magno illo belli duce sibi
 præstitis, at Dominus fleuit supra Hie-
 rusalem, à qua non solum vllum rece-
 perat beneficium, verum etiam multis
 iniurijs & contumelijs exagitatus fue-
 rat. Recte defleuit idem bonus rex Da-
 uid mortem impij & ingrati filij sui
 Absalonis, idque cum tanto animi do-
 lore, vt si fieri potuisset, optarit pro il-
 lo mortuus fuisse, cum diceret, *Absalon* *2.Reg. 8.*
fili mi, fili mi, Absalon, quis mihi tribuat,
vt ego

ut ego moriar pro te? Dolebat enim hic
 sanctus homo, non tam ob mortē cor-
 poralem filij, quam ob perditionē ani-
 mæ, cum occubuerit in tam horribili
 peccato. Non aliter cogitare debes mi-
 sericordē IESVM de rebeli & ingrati-
 ciuitate dolentē, cum lacrymis dixisset
 O Hierusalē, filia Sion dilectissima, quæ
 mihi dabit, ut ego moriar pro te? Dauid
 habuit desiderium moriendi pro suo fi-
 lio, ob amorē quo eum prosequēbatur.
 At hoc desiderium eo fuit maius in Chri-
 sto, quanto vehemētior eius amor
 erga Hierusalem, quam Dauidis erga
 filium Absalonem. Vnde factum est
 ut CHRISTVS reipsa voluerit mori
 pro Hierosolyma, Dauid verum mori
 mortuus pro Absolone. Heu si idem
 Dominus nunc de cælo in terram de-
 scenderet, ut olim fecit, in carne pas-
 sibili, videretque tot vrbes, tot regna,
 imperia tantis ignorantia tenebris op-
 pressa, tot immersa erroribus, & rari-
 grauib; sceleribus obnoxia, non pos-
 set proculdubio se continere ab vber-
 rimis lacrymis: si enim in vnâ vr-
 bem tantum effudit lachrymarum
 quid faceret in tot vrbes & regiones
 Christianorum? Non dubium est, hoc
 acerbiorē copiosiorēq; eius fore luctum

lebat enim hic
ob mortē coc
perditionē an
tam horribil
itare debes m
elli & ingrat
acrymis dūc
ctissima, qu
ar pro te? Da
ndi pro suo
prosequeretur
maius in Ch
eius amor
a Davidis ego
de factum
voluerit mor
d verum mōt
Heu si idem
in terram
in carne pass
s, tot regna,
æ tenebris op
oribus, & tam
xia, non pot
nere ab vob
in vnam re
chrymarum
& regiones
dium est, hoc
ius fore hūc

no nos longē maioribus, magisq; sin
ularibus beneficijs à Domino ornati
mus, pro quibus ille nō solū sangui
nem suum effudit & mortuus est, quos
non solum donis sui Sancti spiritus lo
pleravit, sed infinitis alijs gratijs &
mausmatis cohonestavit. Quare & no
tra ingratitude longo interuallo supe
rat civium Hierosolymitanorum in
gratitudinem.

VIDENS ergo clementissimus Te
as civitatem, fleuit super illam, & di
xit. *Quia si cognovisses & tu, & quidem in
hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem
abscondita sunt ab oculis tuis, verba verè
dulcissima, & quæ ex corde omnino a
moris & commiserationis plenissimo
procedebant. Pauca fuere verba, quæ
CHRISTVS protulit, nam internus
dolor, & lacrymarum copia ac singul
tus vocem intercludebant: corde au
tē multa verba, multas querelas contra
ingratā civitatem versabat, uti facile in
dicarant hæc verba imperfectè, & quasi
interruptè prolata: quasi dicere voluis
set. O Hierusalē, ô filia Siō, quam fores
beata, si in hac die tua, q̄ à Deo per suos
Prophetas ante tot sæcula fuit pmissa,
in qua rex & Salvator tuus ad te venit
mansuetus & pauper, ad afferendū ti
bivi.*

bi vitam & æternam salutem: si, inquit,
 in hac die, qua tanta figurarum vaticiniorumque lux, & tantus doctrinæ miraculorumque splendor te inuitat ad me cognoscendum, cognouisses quoque ea quæ pertinent ad tuam pacem & felicitatem sicut cognosco ego, & cognoscunt hi pauperes mei discipuli, & simplices turbe, quæ tanto gaudio & triumpho mihi obuiâ processerunt, meque receperunt: sed heu nunc hæc omnia sunt abscondita oculis tuis; nam tanta tibi abest ut me tanquam Saluatorem recipias, ut etiam crudeliter mihi insultes, & ad interitum trahas, & idcirco doleo; ideo fleo super hac tua cæcitate, & simul super excidio ob hoc peccatum tuum tibi euenturo, quia venient dies, & circumdabunt te inimici tui valles, & fundamentis te eueritent. Totum autem hoc tibi continget, eo quod non cognoueris diem visitationis tuæ, in quo per mysterium meæ incarnationis ab alto descendendi ad visitandum te, & ut prædicarem tibi pacem, & lucem veritatis appertarem. Sed tu quæ plus delexisti recipere quam lucem, noluisti eum recipere. Quare iure potuit Dominus conloqui his Prophetæ verbis. *Desolata est desolata est omnis terra, quia nullum est qui*

Zach. 9.

Matt. 21.

Ioan. 1.

Ierm. 12.

Esa. 57.

em: si, inquit, *regret corde.* Nunc anima mea contem-
 rarum variorum, quomodo benedictus IESVS
 doctrina mihi, acriter lachrymans & suspirans con-
 te inuitantur, comitantibus discipulis, com-
 cognouit, ploratione sui dilecti Magistri dolo-
 ad tuam pacem, & mare plenis. Neque minus hi
 osco ego, & lacere potuerunt quam illo lachrymā-
 mei discipuli, non se à lachrymis continere. Com-
 ito gaudio de- parere ergo tu quoque anima mea iu-
 cesserit, meo do dolori tui dulcis Iesu, & cum videas
 e hac omnia cor eius tam grauitè afflicto, plora-
 is, nam tantum a cum ipso, imo deplora te ipsum,
 atorem rece- quia tuis peccatis causam eius dolori-
 mihi inflatis, bus dedisti. Vide quomodo magnus il-
 & idcirco de- *Matt. 2.* paterfamilias, qui iam plantarat hanc
 ua caritate, suam dilectam vineam, & supra alias
 oc peccatum omnes tot donis & prerogatiuis dona-
 uenit dicitur, rat, ac huic populo colendam tradide-
 i tui rallo, & rat, vt suo tempore optatum fructum
 Totum autem redderet, cum suis temporibus alios at-
 non cognos- que alios seruos emisisset ad exigendos
 quo per mis- collectos fructus, omnes ab ingratis i-
 is ab alto de- stis agricolis capti sunt, & partim vul-
 e vt predica- nerati, partim occisi & lapidati: ad ex-
 ritatis appo- tremum verò idem bonus Pater cogi-
 electi tene- tans eos saltem reuerituros filium suum,
 um recepe- vi naturalem eorum Dominum, cum
 omnis cen- nunc ad eos amandat in propria per-
 . Desolatio- sona, quem vbi cum omni humilitate
 nulli est qui & mansuetudine in vineam aduenien-

tē impij illi & scelerati cōspexerunt, in
 co conspiratione facta acclamarūt. *Et
 est hāeres, venite occidamus eum, & habē
 mus hereditatem eius.* O consiliū peruer
 sum, o maledictam inuidiā, quae in ce
 caecis hominum intelligentiam: cō
 stimarunt enim miseri isti se saluum
 & incolume regnum conseruaturū
 suasque opes cumulaturū si CHRIS
 TVM ē medio sustulissent: sed con
 traria omnia illis eueuerunt: nam non
 solum ipsi regno exuti sunt, sed omne
 simul cum nobilissima vrbe sua, & tem
 plo tam sancto excisi, & in nihilum re
 ducti, vinea quoque Ecclesiae Dei, a
 illis ad alias nationes Deo gratior
 & obsequentiores translata. Vnde
 Saluator de illis conquerens dice
 bat. *Hierusalem Hierusalem, quae occidit
 Prophetas & lapidas eos qui ad te misse sunt
 quoties volui congregare filios tuos, quem
 admodum gallina congregat pullos suos sub
 alas & noluisse?* Et ideo subiunxit Do
 minus. *Ecce relinquetur domus vestra des
 erta, & sic accidit.* Quoniam enim Iu
 daei noluerunt recipere CHRISTVM
 verum & legitimum suum dominum,
 inciderunt in manus exterarum gen
 tium, a quibus spoliati Dominio, fac
 tatibus & vita, Hierusalem a fundame

Matt. 23.

fuit euerfa, & populi tam numerosi
quia in hodiernum vsque diem per
unum orbem sunt di-
perfa. O quot hodie etiam reperias,
non dico inter eos, qui non agnoscunt
nec recipiunt CHRISTVM, sed inter
eos, qui profitentur se eius fideles, opi-
one illa & prudentia Iudaica fascina-
tos, vt existiment se non posse tueri ho-
norem suum & statum, nec conseruare
facultates suas, si sincere velint, vt de-
beat, nomen & gloriam CHRISTI
defendere, & diuinis Ecclesiasticisque
legibus, velut filij obedientes humiliter
obsecundare? Vnde quando animad-
uertunt se cum aliquo incommodo
suo & iactura tueri debere pietatem &
religionem Christianam, illico cum
ingratis illis agricolis clamant, Veni-
te occidamus eum: maneat foris
CHRISTVS, domum nostram ne
ingrediatur. O caeci hominum fi-
lii, non vult noster benignissimus
DEVS, nec suauissima lex eius priuare
nos donis a se concessis, sed conseruare
potius ea & perficere, ac cumulare ma-
ioribus. Quare qui tanta bonitate non v-
tuntur, sed potius eam contemnuunt
anteponendo humana diuinis, eue-

niet illis idem quod nunc prædicat
dæis, vt nempe auferantur illis bona
temporalia, & simul æternis & celestibus
destituatur.

5. O anima Christiana, si cognouisset
tu, & quidem in hac die tua, que ad par
tibi, & ad tuam salutem pertinent, illa
que vera & æterna bona obtinenda, que
oculus non vidit, nec auris audiuit, nec
cor hominis ascenderunt. Ad acquirenda

Esa. 4.

ipsum DEVM fontem omnis boni,
thesaurum omnis fælicitatis & beatitudinis,
in hac die, qua Dominus tot occasiones
præbet ad cognoscenda se, tantasque commoditates adseruenda
sibi. Si non nihil aperires oculos,
& considerares tu quoque, que ad par
tibi. hoc est, res quæ pertinent ad fæ
licitatem tuam, & verum tuum bonum
vanitatibus mundi renunciare, cogitationes
& curas rerum terrenarum, que non ad aliud
valent, quàm ad impedienda & periculo exponenda
tuam salutem, seponeres. Sed heu abscondita sunt ab oculis
hæc consilia, non agnoscis modo bonum tuum,
non vides quod laqueus reus tui circumcinxerit,
non consideras horrendum iudicium, & supplicia
impendingia. Quamobrem verendum est, ne, quia tu cum terrena hæc hinc
lem

neque cognoscis, neque iuuas te
 tatis occasionibus pacis, quas Deus
 peccatim hoc die tibi offert, superue-
 rant dies non tui, sed Dei, dies iustitiæ
 vindictæ, quando omnes qui nunc re-
 quant opportunitates salutis inferna-
 rum carnificum manibus tradentur, à
 quibus intolerabilibus tormentis, æ-
 ternaque morte sine fine excrucientur.
 O anima peccatrix, ô tepida & negli-
 gens, quæ dum in viuis fuisti, nun-
 quam oculos à terra sustulisti in altum
 ad consideranda vera bona tua; quid
 ges, quando compulsa ad demigran-
 dum è corpore tantoperè amato, vndi-
 que te cernes obsessam, hinc doloribus
 & angustijs mortis, illinc propriæ con-
 scientiæ verme, grauissimè diuexante,
 inde à turba malignorum & immani-
 um spirituum, qui sua horribili præ-
 sentia, enumerationeque & amplifica-
 tione tuorum scelerum adigent te in
 desperationem salutis? Tunc quid fa-
 cies anima miserabilis? quo te vertes?
 cuius auxilium implorabis? compare-
 re erit intolerabile, latere impossibile.
 Non erit fuga eis, inquit Propheta, &
 qui fugerit ex eis, non saluabitur. tunc om-
 nia consilia tua euanescent, & desideria
 abibunt in fumum; nec aliud restabit,
 nisi

Amos 9°

Aa 3 nisi

Matt. 25 nisi ut dicatur tibi. *Exite obviam ei.* Quod si autem obviam exibat, nisi Dominum quem toties offendisti, ille iratus de te exorabilis iudex, Dominus ille, quandoquidem aures illi praeberet, si loquutus fuisset, cum dulcibus verbis te hortaretur, audies verba reprobationis & maledictionis. Ne ergo anima peccatorum prorogare velis usque ad illud temporum peccatorum poenitentiam & conversionem: tunc enim tanta erit perturbatio tuae perturbatio & confusio, ut talia cogitare de salute possis. **Psal. 145.** *Exibit Spiritus eius, & reuertetur in terram suam, in illa die penitentiae cogitationes eorum.* Itaque quicquid tuas eras adhuc in vita, facere decrevisti, in illam horam distulisti, hoc temporis puncto excidet & evanescet: tunc enim non erit amplius consultandi & deliberandi tempus, sed tantum rationem reddendi. Quare si optas & desideras mori in pace, procura ut vivas beatam vitam ut dicit quidam sanctus Doctor, *potest male mori, qui bene vixerit, & bene moritur, qui male vixerit.* Atque ideo convenienter consilio salutaris speres. **Eccl. 5.** *non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictae disperdet te.*

Aug.

Gal. ult.

2. Cor. 6.

ORAB
 dum viv
 & dies
 conciliar
 tuere, &
O verb
 nus fere
 Et sim s
 super mi
 fundere,
 se sunt, t
 lutares c
 amarissim
 deploran
 possis. I
 tuae aper
 neficia q
 gnoscer
 quo ipse
 rationib
 bona op
 portuni
 Maiesta
 quod ca
 delissim
 data.

1. D

obuiam. Dum viuis, dum tempus est acceptabi-
 nisi Domini, & dies salutis, vt dicit Apostolus re-
 conciliare tuo creatori, vt lætius possis
 viuere, & mori securius.

COLLOQVIUM.

ORABIS Christum Dominum, qui
 verbis exemplisque te docuit po-
 tius flere, quam inaniter gaudere: vt fan-
 tasim s lachrymas, quas dignatus est
 super miserabilem illam ciuitatem pro-
 fundere, quoniam frustra pro illa estu-
 se sunt, tibi saltem velit vtilis esse & sa-
 lutares concedendo tibi viuum fontē
 amarissimarum lacrymarum, quibus
 deplorare & expiare tua peccata
 possis. Deinde oculos quoque mentis
 tuæ aperire dignetur, vt singularia be-
 neficia quæ quotidie tibi impertit, a-
 gnoscere possis, & sigillatim tempus
 quo ipse sua gratia, internisque inspi-
 rationibus animam tuam visitat, & ad
 bona opera inuitat: vt bene vtendo o-
 portunitate temporis, & auxilijs à sua
 Maiestate concessis, non illi contingat,
 quod cæcæ huic ciuitati contigit cru-
 delissimis inimicis suis in prædam
 datæ.

DOCUMENTA.

1. **D**OMINVS, cum tanto honore & ap-
 plausu exciperetur à populo, nullâ ta-

men visus est inde capere voluptatem, sed
 rat totus in meditatione defixus rerum cele-
 stram salutem spectantium; ut indicaret
 ius mundi delicias breues esse & vana, &
 ideo rationem nullam earum habendam
 potius respiciendas. Deinde non esse fletum
 hominum laudibus: nam qui hodie nos
 nos honore afficere, cras vituperabunt & no-
 le loquentur de nobis: sicut accidit C. H. I.
 STO, nam hic ipse populus, qui hoc die
 lum honorauit, paucis post diebus excidit
 uit, Crucifige, crucifige eum.

2. CHRISTVS flevit supra Hierosolimam
 à qua sciebat se tanto odio haberi, & per-
 cussiones pati. Quo exemplo docemur
 lum dolore & compati afflictionibus
 poralibus, quam spiritualibus proximorum
 strorum sigillatim peccatorum, (qui es-
 deplorandi sunt, quos minus seiplos deploran-
 verum etiam inimicorum, si quando in
 nas aliquas incidant, inuando illos, quibus
 que rebus possumus iuxta preceptum Deum
 eoque amplius, quo longius per peccata
 Deo recesserint, orando pro illis, ut deum
 eos conuertere dignetur & ad salutem
 ducere.

Matt. 5.

3. CHRISTVS doluit & flevit supra
 rosolymam, quãdo in summo erat gaudio
 lamque sue salutis curam agebat: reprobam
 ea in re personam boni Prelati, qui

creditorum suorum incommodis, atque de suis
debet esse sollicitus. Unde ad ipsum spectat
tristari pro illis qui ridet, & contristari
pro illis qui inaniter letantur, & sollicitum
esse pro ijs qui nullam sui curam gerunt, ma-
gno zelo, omnique studio eos iuvando non so-
lum correctionibus paternis, monitionibusq;
salutaribus, sed oratione quoq; & lacrymis.

4. Dominus inter summos honores sibi à
populo delatos lacrymatur de Hierosolymita-
no excidio, prebens nobis exemplum, ne rebus
prosperè fluentibus, obliuiscamur afflictionum
proximi secundum consilium Apostoli; gau-
dete cum gaudentibus, flete cum flen-
tibus. Nam ut ille idem scribit, hæc est mem-
brorum in vno corpore societas & vinculum;
si vnum membrum patiat, compatiuntur
cetera membra, & si vnum gudeat, reliqua
congaudent; quare hominis Christiani actio
non est, gaudere & exultare in sua prosperi-
tate, & nulla cura tangi proximi, num bene
vel malè habeat.

5. FLEUIT quoque CHRISTVS inter
honores à turba sibi delatos, vt significaret, gau-
dia huius mundi omnia mixta esse multis do-
loribus & innumeris amaritudinibus, eaque
breuiter in luctum commutanda, secundum illud
sapiens, Risus dolore miscebitur, & ex-
trema gaudij luctus occupat.

6. Fleuit deinde CHRISTVS sub hoc tem-
pore.

A. 5,

puss

Rom. 12.

1. Cor. 12.

Prov.

pus, ad docendum homines, quando laudatus
 sit; nempe inter honores & applausus
 seculi, qui potius flendi quam gaudendi
 materiam subministrant. Nam ut experientia
 quotidiana docet, quid aliud est honor
 danus, nisi spuma, fumus, & somnium. Spuma
 est, quia inflat; fumus, quia excacat; somnium
 quia subito euanescit. Quare optimum
 est gaudia mundana aliqua gratia
 tione ut mortis, vel indicij, vel aduersitatis
 que vel acciderunt vel accidere possunt
 perare, congruenter consilio Sapientis. In
 bonorum non immemoris
 rum.

Eccl. 11.

7. Desleuit Dominus, non tam ruitur
 terialem Hierosolymorum quam peccato
 rum, que causam ruine dederant, ut nos
 que discamus deslere non temporalia
 sed peccata nostra: ad aliud enim nos
 unt lacryme, quam ad elucendas
 & alas, & peccata expianda. Nam est
 mus mortem parentum, vel amicorum,
 iacturam fortunarum, nunquam tamen
 rimus aliquid illorum recuperare: si
 Deum offenderimus, poterimus illum
 ciliare lacrymis, & deletis per illas
 amissa restitui gratie.

8. Prædixit Dominus excidium Hiero-
 solymorum, eo quod ciuitas illa tempus
 strationis non cognouisset, ut videlicet,

intelligerent, nunc dum viuimus tempus esse
 nostre visitationis, quo Dominus omni beni-
 gnitatem nos visitat, vocat cum clementia, &
 expectat cum patientia. Verum postea, aliud
 venit tempus, cum Dominus nos visitabit
 tanquam Iudex ad exercendam iustitiam,
 quo tempore strictissimam exiget rationem *Matt. 12.*
 etiam de verbis otiosi: si ergo tunc velimus
 esse securi, utamur nunc bene opportunitate
 huius temporis à Domino concessi, secundum
 consilium Sapientis. Quodcumque facere *Eccl. 9.*
 potest manus tua instanter operare,
 nec scientia erunt apud inferos, quo tu
 properas.

8. Si cognouisses & tu, inquit Christus
 ad Hierusalem. Quibus ex verbis intelligere
 possumus, omnia mala nostra oriri ex defectu
 cognitionis: nam demon non secus quam car-
 nis ex, obuelat oculos peccatoris, ne gravita-
 tem peccati cognoscat, quæ gravitas est gla-
 dius ille acutus qua præscindit illi ceruices,
 & occidit: ut quando aperiendi sunt oculi, in-
 ueniat se inferno, ubi nullum
 amplius remedium salutis
 superest.